

Standard FCI č. 299/23.06.2004 /F

NĚMECKÝ BRAKÝŘ

(DEUTSCHE BRACKE)

VYUŽITÍ: honič

KLASIFIKACE F.C.I.: Skupina 6 honiči, barváři a plemena příbuzná
Sekce 1.1 malí honiči
S pracovní zkouškou;

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Z plemen honičů, která kdysi bývala velice hojná, se v Německu zachoval pouze westfálský brakýř. Jeho nejdůležitější regionální varetou byl tříbarevný sauerlandský brakýř. Ze spojení této variety s místními horskými honiči se upevnil homogenní typ, který je již od roku 1900 nazýván „německý brakýř“.

CELKOVÝ VZHLED: jedná se o loveckého psa lehké konstituce, je vysoký, elegantní, ale přesto pevné tělesné stavby, s velice ušlechtilou, poměrně lehkou hlavou, s krásnými ušima a a dobře neseným ocasem, ale i přes jeho celkovou ušlechtilost se jedná o silného psa. Břicho má mírně vtažené.

U psů střední velikosti je délka hlavy asi 21 cm. Nosní hřbet, měřem až ke stopu (mezi očima) má okolo 9 cm.

HLAVA: je lehká, suchá, dlouhá. Při pohledu zepředu se jeví úzká a protáhlá. Mozkovna je jen o málo širší než líce, je málo klenutá, přechází pozvolně v nosní hřbet.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: je mírně zaoblená. Týlní hrbol je nevýrazný.

Stop: velmi málo zřetelný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: uprostřed má světlou dělicí rýhu téměř masového zbarvení, zatímco strany nosní houby jsou více nebo méně tmavého odstínu.

Nosní hřbet: je nepatrně klenutý.

Pysky: střední hloubky (středně spadající), koutek je malý.

Čelisti/Zuby: zuby jsou extrémně silné a pravidelné. Řezáky jsou postavené proti sobě (kleště), anebo se zadní strana horních řezáků dotýká těsně přední strany dolních řezáků (nůžky). Špičáky jsou obzvláště silné.

Oči: tmavé, jasné, milého pohledu.

Uši: dlouhé (okolo 14 cm) a široké (okolo 9 cm); dobře přiléhají k hlavě a na koncích jsou zaoblené.

KRK: je středně dlouhý a poměrně silný v poměru k hlavě.

TRUP:

Hřbet: je mírně klenutý.

Zád: jen mírně spáditá.

Hrudník: je hluboký, dosahuje až pod úroveň lokte; žebra jsou jen velmi slabě klenutá; hrudní koš je dlouhý.

OCAS: je dlouhý, nepříliš silný u kořene. Aby byl chráněn před zraněním, které by si pes mohl způsobit o kmeny stromů či o větve, je pokrytý delší štětinatou srstí. V důsledku toho se zdá relativně silný. Vždy ovšem zeštíhluje směrem ke konci. Srst tvoří na spodní straně kartáč. Nesen je svěšený, nebo nepatrně zatočený směrem vzhůru.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: jsou vysoké, velmi dobře stavěné, suché, s patrným pletivem nervstva; kosti jsou jemné.

Lopatky: suché.

Lokty: přiléhají k tělu.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Stehno: při pohledu z profilu jsou široká a plná.

Podkolení: dlouhé, ale nepříliš silné, správně zaúhlené.

TLAPKY: jsou delší než kočičí tlapky, odolné, prsty jsou dobře sevřené.

OSRSTĚNÍ:

SRST: i když se jedná o krátkosrstého psa, je srst poměrně dlouhá, velmi hustá, tvrdá, zvláště na zadních stranách končetin; také břicho je porostlé hustou srstí. Na spodní straně ocasu je srst delší a tvoří slabý kartáč. Na stehnech tvoří srst kalhoty.

BARVA: od červené až po plavou, s černým sedlem nebo pláštěm a s bílými znaky „brakyřů“: zřetelná lysina, bílý čenich (čenichová partie), bílý límec (kompletní bílý límec je žádoucí), bílá hrud', bílé nohy a bílá špička ocasu.

VÝŠKA:

Kohoutková výška: 40 – 53 cm; mírné překročení je tolerováno.

VADY:

Všechny odchylky od výše uvedeného standardu musí být považovány za vady a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

- Tělo dlouhé nebo nízké.
- Hlava jezevčíka.
- Špičatě zakončené uši, uši stočené nebo krátké.
- Ocas stočený nebo srpovitě prohnutý.
- Špatně postavené končetiny (defektní).
- Roztažené prsty, špatná tlapka.
- Pes se strakatě zbarveným tělem.

Každý pes, na kterém budou zřejmé poruchy psychiky nebo chování, musí být diskvalifikován.

Pozn.: Psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.